

ПОШИРЕНІСТЬ ТА СТРУКТУРА ЧЕРЕПНО-МОЗКОВОЇ ТРАВМИ В М.СУМИ ЗА 2010–2012 РОКИ

Потапов О. О., Логвінова О. В.

Сумський державний університет, кафедра нейрохірургії та неврології

Черепно-мозкова травма (ЧМТ) протягом тривалого часу залишається однією з найбільш актуальних і складних проблем світової нейрохірургії.

Щорічно у світі ЧМТ отримують 10 млн. осіб, із них 1,5 млн. постраждалих гине, а 2,4 млн. стають інвалідами. Частота виявлення ЧМТ у середньому становить 3–4 випадки на 1000 населення.

В Україні частота ЧМТ, за даними літератури, кожного року складає, в залежності від регіону, від 1,8 до 6 випадків на 1000 населення, а смертність становить 2,4.

Частота ЧМТ і тяжкість її наслідків надають проблемі великого соціального значення. Переважно ушкодження отримує найбільш активний і важливий в соціальному і трудовому відношенні контингент населення – чоловіки працездатного віку (25–50 років). Цим обумовлені великі економічні втрати внаслідок високої смертності та частоті інвалідизації постраждалих.

Метою нашого дослідження було проаналізувати частоту виникнення та характер черепно-мозкової травми в м. Суми за 2010–2012 роки.

За період з 2010 по 2012 роки всього зареєстровано 2468 випадків ЧМТ в м Суми. В середньому за рік частота черепно-мозкова травма складає 2,3 випадків на 1000 населення, найбільшою вона була в 2010 році – 2,58 випадків на 1000 населення, а в 2011 та 2012 знизилась до 2,37 і 2,09 відповідно.

Серед постраждалих з черепно-мозковою травмою переважали особи чоловічої статі – 86 % (2123), жінки – 14 % (345). Чоловіки були найбільш працездатного віку – від 24 до 48 років (38,2 %).

У структурі ЧМТ переважав струс головного мозку – 1806 (73,2 %) постраждалих, забій головного мозку діагностовано у 19,4 % випадків, із них з компресією головного мозку – 41,4 %. Незважаючи на зниження кількості ЧМТ у 2011 та 2012 роках, підвищився ступінь її тяжкості, а саме: епідуральні гематоми в 2012 році виявлено у 9 постраждалих (6 % випадків), субдуральні гематоми та внутрішньошлунчкові крововиливи – у 38 (25,3 і 2,6 %) відповідно. У 1 хворого (0,66 %) діагностовано субдуральну гігрому. Хірургічне оперативне втручання, як метод лікування гематом, виконано у 93,2 % випадків.

Таким чином, показники поширеності черепно-мозкової травми в м. Суми істотно не відрізнявся від таких по Україні, в структурі переважала травма легкого і середнього ступеня тяжкості, яка не потребувала хірургічного лікування, і склала основну частину всіх ЧМТ – 2285 із 2468 постраждалих (92,3 %).

Проблема черепно-мозкової травми та її наслідків настільки різнобічна та складна, що вивчення цих питань не перестане бути актуальним у найближчому майбутньому, і найважливішою її складовою постають питання післяопераційної реабілітації хворих. Різноманіття наслідків ЧМТ, складності патогенезу і клінічних проявів, величезний економічний збиток – це вагомні причини для продовження всебічного наукового дослідження цієї проблеми.